

Loistava tähti

Sävellys: Janne Makkula

Sanat: Janne Makkula

Loistava tähti

Silloin satoi lunta, kun isoisä lähti hakemaan
tuota joulunajan puuta, kuusta niin tuoksuvaa.
Ja matkalla näki hän tähden, joka kaikille
valonsa loi. Nyt katsomaan myös lähden. Metsä
kun hiljaa soi.

Tähti loistaa, loistaa, valoaan se loistaa
maailmaan avaraan.
Ja se kertoo, kertoo tarinaa se kertoo joulun
sanoman.

Hohtaa pakkashanki. Taas kuutamossa kiteet
kimmeltää.
Syttyy kynttilöiden henki. Hiljaisuus meille jää.
Ja taivaalla loistaa tuo tähti, joka kaikille
valonsa luo. Kerran seuraamaan sitä lähti
tietäjä idän tuo.

Tähti loistaa, loistaa, valoaan se loistaa
maailmaan avaraan.
Ja se kertoo, kertoo tarinaa se kertoo joulun
sanoman.

Joulunajan jälkeen, vaikka kuusi ulos kannetaan,
anna kestää joulun tunteen varjoissa maailman.
Aina taivaalla nähdä voit tähden, joka kaikille
valonsa luo. Olkoon rauha meidän kesken.
Tuikkikoon tähti tuo.

Tähti loistaa, loistaa, valoaan se loistaa
maailmaan avaraan.
Ja se kertoo, kertoo tarinaa se kertoo joulun
sanoman.

Tähti loistaa, loistaa, valoaan se loistaa
maailmaan avaraan.
Ja se kertoo, kertoo tarinaa se kertoo joulun
sanoman.

LOISTAVA TÄHTI

Sävel Sam. JANNE MÄKKYLÄ

1. SIÄ - LOIN SA - TOI
2. HOH - TIA PAK - KAS -

LUN - TA HÄN - KI! KUN TAAS I - SO - I - SÄ LÄH - TI HÄ - KE - MAAN
KUU - TA - MOI - SA KI - TEE T KIH - MEL - TÄÄ. TUO - TA
SYT - TYY

JOU - LUN - A - JAN PUU - TA KUUS - TA NIIN TUOK - SU -
KYNT - TI - LÖI - DEN HEN - KI. HIL - JAI SUUS MEIL - LE

VÄÄ. JÄÄ. JA JA MAT - KAL - LA NÄ - KI HÄN TÄH - DEN, JO - KA
JÄÄ. JA JA TAI - VAAL - ZA LOS - TAA TUD TÄH - TI, JO - KA

KAI - KIL - LE VA - LON - EA KAI - KIL - LE VA - LON - SA LOI. NYT VÄÄ - SÄ MAAN MYÖS
LUO. IKER - RAN SEUR - RAAN MAAN SI - TA

TÄH - DEN TÄH - TI HET - SÄ KUN HIL - JAA SOI: TÄH - TI
LÄH - TI TIE - TÄ - JÄ I - DAN TUD. TUD.

LOIS - TAA, LOIS - TAA, VA - LO - AAN SE LOIS - TAA MAAIL - MAAN A - VA -
RAAN. JA SE KER - TEE, KER - TEE TÄ - RI - MÄ SE KER - TEE

JOU - LUN SA - NO - HAN.

D.S. al
⊕ - ⊕

⊕

3. JOU-LUN-A-JAN JÄL-KEEN, VAIK-KA KU-SI
 U-LOS KAN-NE-TAAN. AN-NA KES-TÄÄ JOU-LUN-TUN-TEEN
 VAR-JOIS-SA MAA-IL-MAN. AI-NA TAI-VAA-LA NÄHDÄ VOIT
 TÄH-DEN JO-KA KAI-KIL-LE VA-LON-SA LUO. OL-KOON
 RAU-KA MEI-DÄN KES-KEN. TUIK-KI-KOON TÄH-TI
 TUO. TÄH-TI LOIS-TAA, LOIS-TAA VA-LO-RAN SE LOIS-TAA
 MAIL-MAAN A-VA-RAN. JA SE KER-TOO KER-TOO
 TA-RI-MA SE KER-TOO JOU-LUN SA-NO-MAN. TUO TÄH-TI
 HAN.